

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

14. Priuilegium à Carolo Caluo Imp. ac Rege Francorum concessum
monasterio Vedastino, an. 875.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

feu Vermeriacum palatium an. 870. habito, Flodoardus in Hist. Remensi lib. 3. cap. 22. & Binius in tomis Conciliorum.

HUGO) Abbas S. Martini in suburbano Turonensi.

GAVZLENVS) Abbas S. Germani Pratenfis; postea Episcopus Parisiensis fuit.

HILDVINVS) Abbas S. Dionysij prope Parisios.

Loca seu prœdia monasterij Vedastini, in Diplomate isto enumerata, quibus hodie nominibus exprimantur, vide in Annalibus nostris Belgicis.

C A P V T X I V.

Privilegium à Carolo Caluo Imp. ac Rege Francorum concessum monasterio Vedastino, an. 875.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. KAROLVS eiusdem Dei omnipotentis gratia Imperator Augustus.

Diuina ordinatione credimus nobis collatam Imperij dignitatem: ideirco gratias supernæ pietati referentes, quamquam multo minores simus beneficijs eius, cogitare tamen debemus quemadmodum collati nobis ab ipso Imperij sceptrâ iuste, secundum ipsius voluntatem, dirigamus, & Ecclesiam illius, pro quâ sanguinem fudit proprium, in omnibus, ipso regente, protegamus: credentes quoniam nihil hæc oblatione illi gratius vniquam offerre valeamus, nihil quod in hac vita nobis salutariûs, nihil quod in æterna retributione gloriosius, de eius benignitate, prouenire possit.

Vnde nouerit omnium fidelium, tam præsentium quàm futurorum solertia, quod adierunt Celsitudinem nostram monachi ex monasterio, quod vocatur NOBILIACVS, vbi pretiosus confessor Christi VEDASTVS corpore quiescit, humillimis precibus postulantes, vt regale decretum nostrum, quod super iam dicto monasterio atque villis, necessitatibus eorum profuturis, nostra munificentiâ, simulque Episcoporum priuilegium, quod ex nostra iussione illis confirmatum est, Romani Pontificis auctoritate firmari iubere-mus, quatenus quod Episcoporum Gallicanorum auctoritas iuste pieque decreuerat, Summi Pontificis sanctione firmaretur, & liberalitatis nostræ clementia perpetuis sæculis commendaretur.

Quorum petitioni libenter annuentes, elementer indulsumus,

D 2

quod

quod iuste petere perspeximus, & . . . . instantiam considerantes confusorum temporum, & in futuro prouidentes, si quomodo possumus saluti fidelium & Ecclesiarum Christi prouidere stabilitati, pertinuimus inimicum pietatis, & nostro desiderio, qui Christi Ecclesiam cupimus superexaltare, contrarium, nisi perficeremus exorati, quod amore Christi commoniti debueramus vltro offerre.

Itaque vocatione Domini IOANNIS Apostolici Romani prope- rantes, & voto nostro, quod ex longo tempore cupieramus, satisfaci- entes, post collatam à præfato patre nostro, Summo Pontifice & vniuersali Papa, Christo nobis propitio, Imperij dignitatem, humiliter eidem Summo Pontifici supplicauimus, vt secundum præfatorum fratrum petitionem, edictum tam nostrum, quamque Episcoporum decreta Gallicanorum, sua auctoritate adstipulari dignaretur. Quam reuerendus Pontifex benignè nostram suggestionem suscipiens, non minus humiliter quam deuotè curauit perficere, quod vidit religiosè postulari.

Edidit igitur priuilegium secundum nostram auctoritatem expetitum, quo priorum statuta decretorum, Apostolicæ Sedis quoque & B. Petri Apostolorum Principis auctoritate firmarentur.

His ita peractis, cum Domino volente FRANCIAM rediissemus, petierunt præfati fratres, vt ea quæ Sedes Apostolica sanciuerat, nostro quoque inuiolabili roborarentur edicto: vt tam illa quæ nos, quam illa quæ venerabilis auctoritas Episcoporum decreuerat, nostra imperiali munificentia statuerentur ad perpetuitatem.

Vnde cognoscat fidelium nostrorum numerositas, & Ecclesiarum Christi admirabile consortium, quia statuimus atque imperiali edicto decernimus, quidquid reuerendus Pater noster, Summus Pontifex, præfatis fratribus priuilegio suæ auctoritatis concessit, præsentibus & futuris temporibus inuiolatum perseveret, neque à quocumque vel ecclesiastico vel sæculari præuaricetur.

Quod si quis Apostolicæ Sedis decretum contemnere, nostri quoque edicti concessionem paruiducere, atque contrauenire vel facere conatus fuerit, nulli dubium, quin illa damnatione mulcabitur, quam à Spiritu sancto credimus prolatam. A nobis verò vel successoribus nostris, quia infidelis esse dignoscitur (neque enim magis infidelis quisquam nobis potest esse, quam ille qui nostræ salutis & præsentis & futuræ contrarius exstiterit) secundum voluntatem

tem

rem & potestatem nostram dijudicetur, ut quod ab illis piè & salubriter statutum est, inpræuaricabile & inconvulsim perpetuis temporibus permaneat.

Ut autem hæc nostri edicti constitutio æternis inuiolata temporibus permaneat, manus nostræ subscriptione roborauimus, & annuli nostri aurei appensione sigillari iussimus.

Ego GAVZLENVS Abba recognoui & subscripsi.

Data III. Kal. Iunij, Indictione VIII. anno I. Domini KAROLI *Anno*
serenissimi Imperatoris Augusti, regni verò XXXVI. *875.*

Actum COMPENDIO regio palatio, in Dei nomine feliciter, amen.

N O T A T I O.

LYDOVICO Imp. & Rege Italiae, Lotharij iunioris, qui primus Lotharingæ Rex fuit, fratre, an. 875. defuncto, CAROLVS CALVVS Francorum Rex Italiam & Imperium occupauit. Eodem ipso anno exeunte, die 25. Decembris Romæ Imperator salutatur, & à IOANNIBUS VIII. Papa coronatur.

Idem CALVVS Christi 877. Imperij II. regni Francorū XXXVIII. Lotharingæ VIII. anno, die 6. Octobris Vercellis obiit. In Imperio & regno filius LYDOVICVS BALVVS successit, qui biennio post, hoc est, anno 879. die 10. Aprilis, feria 6. ante Pascha viuere desijt, relicto in cunis filio CAROLO SIMPLICE: vt Flodoardus narrat.

C A P V T X V.

Carolus Calvus in Attiniaco palatio templum adificat ac dotat, in honorem S. Walburgis virginis, quod nunc possidetur à monachis Molismensibus.

KAROLVS diuina propinante clementia Rex Francorum ..... Nouerit ergò omnium sanctæ Dei Ecclesiæ fidelium nostrorumque præsentium scilicet ac futurorum solertia, quemadmodum imitantes exempla priorum prædecessorum nostrorum Regum, Deum timentium atque colentium, ducti etiam nos religione & succensi igne diuini amoris, statuimus adificare ecclesiam in ATTIGNIACO palatio, in honore S. WALBURGIS Christi virginis, quam